

relse, for det er lige præcis ikke de samme mennesker, der både skal have gavn af søskenderabat og skal på orlov.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det har finansministeren ret i, men det lovforslag, vi har til behandling her, drejer sig jo om en forhøjelse af børnefamilieydelsen for de 0-2-årige, og det angår de samme, som meget vel kan tænkes at gå på forældreorlov. Så det er de samme mennesker, som her får 1.000 kr. og så ifølge en anden lovgivning mister adskillige tusinde kroner i det finanslovsforlig, som regeringen har lavet.

Når både finansministeren og den socialdemokratiske ordfører nu siger, at vi skal lade være med at snakke om al mulig anden lovgivning, så går det jo ikke. Når der er indgået et finanslovsforlig, er vi nødt til at snakke om de samlede virkninger af det, altså alle de love, der indgår deri, og vi kan bare konstatere, at der er betydelig større forringelser for småbørnsforældrene, end der er gaver.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Vi finder selve ændringen af søskenderabatordningen positiv. De regler, man indførte, og som visse partier har været særdeles glade for, mener vi har fået nogle meget dårlige virkninger ude i kommunerne, og der har været et stort ønske om at få ændret på søskenderabatordningen. Nu sker der så en mindre ændring, men ikke desto mindre synes vi, at den ændring er positiv. Vi mener, at betalingen for de børnepasningstilbud, der tilbydes, i høj grad skal afspejle de reelle omkostninger, der er ved ordningerne, og det finder vi at den her mindre ændring er et lille bidrag til.

For så vidt angår forslaget om at øge børnefamilieydelsen med 1.000 kr. årligt, skal jeg meddele, at vi ikke kan støtte det, da vi ikke finder, det er den rigtige vej at gå. Vi finder, at vi i stedet burde tage en diskussion om, hvordan man kan sikre børnefamilierne en reel valgmulighed mellem forskellige børnepasningstilbud, og derfor ønsker vi i stedet at diskutere en fradragsmodel, hvor man kan bruge børnenes personfradrag, og det vil vi fremsætte et forslag om, så vi kan få en debat om det.

Vi synes som sagt, at det vigtige i den her debat ikke kun er at diskutere priser i kommunale pasningsordninger, men også at diskutere det principielle i en reel valgfrihed for forældrene

med hensyn til, hvordan de ønsker deres børn passet. Det finder vi ikke de nuværende ordninger giver sikkerhed for, og derfor ønsker vi med et forslag om personfradragstanken at få en debat i Folketinget om det område.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, at finansministeren i sit indlæg lige før illustrerede meget tydeligt, hvad dette drejer sig om. Det er en slags forligssnødkeri, som vi kender det fra utallige forlig indgået dels om finanslov, dels om andre lovkomplekser her i Folketinget. Man saver lidt hist, sætter en knast på pist, og så når man frem til et resultat, som alle kan blive enige om – i hvert fald om ikke at være imod.

Fra Det Radikale Venstres side skal vi sige, at det er helt i orden, at man har fundet anledning til at ændre lidt i søskenderabatordningen. Vi går varmt ind for søskenderabat, men den har nok været for gunstig eller for tillokkende for forældrene og for dårlig for kommunerne, der simpelt hen ikke kunne køre daginstitutionerne med den økonomi, der så kom i den.

At man så har fundet anledning til at forhøje børneydelsen for de alleryngste børn, kan vi ikke finde nogen indvendinger mod, men jeg vil godt sige til Venstres ordfører, hr. Jens Løgstrup Madsen, at jeg ikke tror, at de 1.000 kr. ekstra, som man nu giver til børnefamilierne med de helt små børn, vil virke så specielt tillokkende, at de nu finder ud af, at de hellere vil gå hjemme og passe børnene. Det tror jeg bestemt ikke; de 1.000 kr. forslår ikke ret meget i forhold til de udgifter, man har, når man har helt små børn.

Men da Det Radikale Venstre er med i finanslovsforliget, vil vi også her tilslutte os forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Vi er jo heldigvis ikke med i det finanslovsforlig. Vi støtter lovforslaget og har ikke nogen problemer med, at forældre til 0-2-årige kan få 1.000 kr. mere om året.

Men vi vil godt lige understrege, at den politik, som regeringen har lagt op til med finanslovsforliget, er ekstremt børnefjendsk, bl.a. med hensyn til det, som også blev nævnt af hr. Jes Lunde om søskenderabatten. Det er jo klart, at hvis man fjerner i tusindvis af kroner fra alle forældre og så giver dem 1.000 kr. mere om året, kan det på ingen måde opveje det kæmpe tab, de har lidt.

Vi ville sådan set hellere have foreslået, at man ændrede kommunernes regler, f.eks. ved at